

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Pulkrábka, Ph.D. a soudců JUDr. Ivy Hejdukové a JUDr. Alexandra Šímy ve věci [údaje o účastníkovi] Mgr. Lukášem Hegnerem, advokátem, sídlem Jiráskovo nám. 816/4, Plzeň, proti žalovanému Česká republika – Státní pozemkový úřad, sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3, IČ 01312774, Mgr. Miroslavem Faměrou, advokátem, sídlem U Stanice 11/4, Praha 6, o nahrazení projevu vůle, o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Tachově ze dne 3. 4. 2017, č. j. 7 C 108/2016-164,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.**
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyním k rukám jejich advokáta do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku náklady odvolacího řízení ve výši 36 581 Kč.**

Odůvodnění:

Soud prvního stupně vyhověl žalobě o nahrazení projevu vůle žalované spočívajícího v souhlasu se smlouvou o bezúplatném převodu pozemků do spoluvlastnictví žalobkyň (pro první žalobkyni v rozsahu [číslo] a pro druhou v rozsahu [číslo]). Rozhodl tak na základě zjištění, že žalobkyně mají na základě zákona č. 229/1991 Sb. restituční nárok na bezúplatný převod náhradních pozemků, a to první žalobkyně ve zbývajícím hodnotě 259 608,50 Kč a druhá žalobkyně ve zbývajícím hodnotě 122 608,50 Kč; pozemky, jejichž bezúplatného převodu se žalobkyně domáhaly, mají přitom podle zjištění soudu hodnotu 249 344 Kč. Nárok na převod pozemků, které si žalobkyně samy vybraly mimo veřejnou nabídku, je odůvodněn závěrem, že žalovaná je s uspokojením nároku žalobkyň liknavá.

Žalovaná se proti rozsudku odvolala. Nárok na bezúplatný převod pozemků mimo veřejnou nabídku považuje za mimořádný a má za to, že v daném případě pro něj nebyly splněny podmínky. Soud prvního stupně se nedostatečně zabýval otázkou liknavosti a nevzal v potaz, že žalobkyně se veřejných nabídek účastnily naposledy v roce 2009. Dále má za to, že soud nedostál povinnosti

stanovit přesně výši restitučního nároku, a nesouhlasí ani s tím, jak stanovil hodnotu náhradních pozemků. Navrhla, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc soudu prvního stupně vrácena k dalšímu řízení. Žalobkyně s argumenty žalované nesouhlasily, uvedly k nim podrobné protiargumenty a navrhly potvrzení napadeného rozsudku.

Odvolání není důvodné.

Odvolatel považuje za spornou otázku zbývající hodnoty restitučního nároku žalobkyň, otázku hodnoty jimi vybraných pozemků a otázku liknavosti žalované.

Pokud se týče hodnoty nároku, vychází odvolací soud stejně jako soud prvního stupně z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 8 Co 218/2012-445, který původní hodnotu na základě znaleckého posudku Ing. [jméno] [příjmení] stanovil (prejudiciálně) na, „nejméně 3 212 400 Kč“. Hodnotu odůvodňuje skutečnost, že pozemky, za něž mají žalobkyně dostat náhradu, byly na stát převedeny za účelem rozšíření letiště. Nebylo proto na místě od ceny zjištěné podle oceňovacího předpisu srážet 60 % proto, že pozemky nebyly „srostlé s občanskou zástavbou“. V podrobnostech odvolací soud odkazuje na odůvodnění v označeném rozsudku, s nímž se ztotožňuje. Vzhledem k tomu, že žalovaná úvahu Krajského soudu v Českých Budějovicích zvláště nepochybnila, není třeba jeho argumentaci doplňovat. Otevřenou tehdy Krajský soud v Českých Budějovicích ponechal otázku, zda od základní ceny 4 015 500 Kč, stanovené dle oceňovacího předpisu, měly být odečteny další srážky, a to v rozsahu 5, 7 a 8 % z důvodu nemožnosti napojení pozemků na veřejný vodovod, veřejnou kanalizaci a rozvod elektřiny. Otázkou těchto srážek se posléze nezabýval ani Krajský soud v Plzni v rozsudku č. j. 15 Co 33/2017-151. Odvolací soud nyní došel k závěru, že stejná úvaha, jako je ta, která hovoří proti srážce 60%, hovoří i proti srážkám těmto. Pozemky byly na stát převedeny za atypickým účelem, byly na nich postaveny pojízdná a vzletová dráha, a pro naplnění tohoto účelu bylo bez významu, zda pozemky bylo možné napojit na uvedené sítě, a proto to ani nemohlo mít vliv na jejich hodnotu. Ostatně ani žalovaná po upozornění odvolacího soudu neargumentovala pro závěr opačný.

Nárok žalobkyň měl tedy dohromady hodnotu 4 015 500 Kč, což pro každou představuje 2 007 750 Kč. V řízení bylo nesporné, že první žalobkyně byla uspokojena v rozsahu 950 000 Kč převodem pozemků v k. ú. [obec] (jichž se týkal rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích), v rozsahu 73 000 Kč převodem pozemků v k. ú. [obec] a v rozsahu 423 979 Kč převodem pozemků v k. ú. [obec] (jichž se týkal rozsudek Krajského soudu v Plzni). Její zbývající nárok má tudíž hodnotu 560 771 Kč. Druhá žalobkyně byla spolu s první uspokojena v rozsahu uvedených 950 000 a 423 979 Kč a dále v rozsahu 210 000 Kč, a to převodem pozemků v k. ú. [obec]. Její nárok má nyní hodnotu 423 771 Kč.

Hodnotu pozemků, jichž se žalobkyně v tomto řízení domáhají, určily strany před soudem prvního stupně shodně na 249 344 Kč. Pozdější zpochybňování této částky ze strany žalované je nekonkrétní, a pokud odkazuje na znalecký posudek [jméno] [příjmení], je třeba říci, že ten vycházel z toho, že jeden z pozemků byl určen k zastavění, avšak pro takový předpoklad v současnosti není důvod (viz vyjádření starosty [územní celek] na č. l. 141). Částka stanovená stranami je přitom téměř shodná s částkou stanovenou znaleckým posudkem Ing. [jméno] [příjmení] (241 634 Kč), liší se jen zohledněním některých údajů v posudku [jméno] [příjmení]. Protože zásadní rozpor mezi posudky je dán uvedeným nesprávným předpokladem, není důvodu jej překonávat revizním znaleckým posudkem; posudek [jméno] [příjmení] není v tomto ohledu relevantní.

Z uvedeného vyplývá, že hodnota zbývajících nároků žalobkyň je vyšší než hodnota pozemků, jichž se domáhají, a že soud prvního stupně nepochybil, pokud vyhověl žalobě tak, že nárok první žalobkyně se vypořádává v rozsahu 149 606,40 Kč a nárok druhé v rozsahu 99 737,60 Kč.

K otázce liknavosti odvolací soud připomíná, že žalovaná nárok žalobkyň eviduje jako podstatně nižší, než dle odvolacího soudu je (před částečnými uspokojeními jej žalovaná, v roce 2009, ocenila

na 179 894,40 Kč). Za takové situace žalobkyně stěží mohly postupovat cestou veřejných nabídek, protože by v nich nemohly uspět. V nesprávném ocenění proto odvolací soud spatřuje liknavost žalované, která mimořádný postup žalobkyň odůvodňuje (viz např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 4758/2016).

Napadený rozsudek je tedy správný, a proto jej odvolací soud potvrdil, a to včetně správného výroku o nákladech řízení, proti němuž žalovaná nevznesla žádné námitky.

Odvolací soud dodává, že žádostem žalované o odročení ústního jednání, podaným 10. 7. a 13. 7. 2017 nevyhověl proto, že byly opakované a že na žalobkyně, které mají právo na projednání věci v přiměřené době, nelze přenášet potíže žalované s nedostatečným personálním obsazením. Žalovaná měla svůj nedostatek nahradit využitím služby advokáta, a to využitím včasným, nikoli na poslední chvíli učiněným.

Podle § 151 odst. 1 o. s. ř. rozhodl odvolací soud i o nákladech odvolacího řízení a podle § 142 odst. 1 o. s. ř. přiznal právo na jejich náhradu úspěšným žalobkyním. Ohledně výše nákladů, sestávajících z nákladů na právní zastoupení při dvou úkonech právní služby, odkazuje odvolací soud na správné vyčíslení advokáta žalobkyň, jakož i na odůvodnění napadeného rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání k Nejvyššímu soudu, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání je třeba podat u Okresního soudu v Tachově do 2 měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

V Plzni dne 18.07.2017

JUDr. Zdeněk Pulkrábek, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kristýna Petercová